

## [Duborg.]

gerne, men ogsaa Kreaturbesætningerne, efter alt at dømme synes at blive saa stor, at vi i en ikke alt for fjern Fremtid vil komme i den Situation her i Landet, at vi ikke behøver at indføre udenlandsk Foderkorn, hvis Landets Jord dyrkes hensigtsmæssigt. Jeg deler i denne Forbindelse ganske den Opfattelse, som navnlig Forstander Overgaard, hvilket mange af de ærede Medlemmer vil være bekendt med, har gjort gældende, og ud fra den Betragtning er det en given Ting, at saa lader en fornuftig, økonomisk forsvarlig Ordning af hele Svinereguleringen sig overhovedet ikke opretholde i det lange Løb paa et retfærdigt Grundlag, hvis der ikke træffes en tilsvarende Ordning ud fra de samme økonomiske Synspunkter for den Del af Produktionen, der saa at sige er Grundlaget derfor.

Rent teoretisk er der intet i Vejen for, at man kan gøre en Kornordning overflødig. Hvis man fordeler Svineproduktionen i Forhold til Foderavlen, er det i hvert Fald ret uvæsentligt, hvorvidt der kommer en Kornordning eller ikke, men det ligger jo uden for de praktiske Muligheder at foretage en saadan Fordeling. Grundskyliden som saadan er ikke noget tilstrækkeligt Grundlag derfor. Det vil stille de magre Egne, det vil stille de mindre Landbrug relativt ugunstigt, og jeg tror ikke, der vil være nogen, der vil være i Stand til at finde en Metode for Fordelingen af Svineproduktionen, saaledes at man kan sige, at det er forsvarligt ikke at tage Hensyn til Kornprisen her i Landet.

Der er i dette Forslag, som det forelægges, foretaget en Ændring. Hvorvidt det er en uvæsentlig Ændring, en mere formel Ændring, kan ikke paa Forhaand siges, men det vil der blive nærmere Lejlighed til at undersøge i det Udvalg, der skal behandle Sagen. Med denne Ændring har Ministeren endnu tydeligere understreget, at det i Virkeligheden er den højtærede Minister, der staar for det hele. Det er, som jeg før har sagt, en Sag af uhyre økonomisk Rækkevidde, og jeg betragter det som noget risikabelt at overlade til en Ministers personlige Afgørelse at fordele saa kolossale Beløb, som der her er Tale om. Ganske vist skal der søges Tilslutning fra Landbrugsraadet, men det er ikke fornøden Garanti, særlig af den Grund, at hvis der opstaar Uoverensstemmelser om Fordelingen mellem Landbrugsraadet og Ministeren, da vil det være saaledes, at det bliver den højtærede Ministers Mening, der

vil blive den afgørende. Det skal det blive. Det er naturligt, at det vil gaa saaledes.

Og da det nu yderligere understreges, at det i Virkeligheden er den højtærede Minister, der raader for denne Lovgivning — det er jo egentlig slet ingen Lovgivning, det her drejer sig om, men kun en Bemyndigelse til at lovgive, idet vi ved dette Lovforslag lægger Lovgivningen uden for Rigsdagen; det er jo kun en Bemyndigelse til Ministeren og forskellige Organisationer til at iværksætte denne Lovgivning —, mener jeg ogsaa, at der i høj Grad er Grund til i et Udvalg nærmere at undersøge dette Forhold.

Der kan endvidere ved denne Lejlighed være Grund til at gøre opmærksom paa, at der rundt om i Landet hersker en fuldstændig Misforstaaelse af, hvorledes Svineordningen vil komme til at virke efter 1. Januar. Den Bekendtgørelse, der af Landbrugsministeriet er udstedt herom, opfattes — selvfølgelig fejlagtigt — i Almindelighed saaledes, at man paa dette Grundlag omtrent vil kunne udregne, hvor mange Svin hver enkelt Leverandør efter 1. Januar vil kunne faa afsat. Men det er jo — som alle, der kender Forholdene nøje, ved — ikke Tilfældet.

Det, man kan regne ud, er kun et Fordelingstal, og et Fordelingstal, der ligger højt over det faktiske Tal. Efter den Beregning, jeg har foretaget, og som jeg har faaet bekræftet fra anden Side, synes det at være omtrent saaledes, at man maa regne med, at Fordelingstallet kommer til at ligge ca. en Trediedel højere end det reelle Tal. Jeg synes, det er ret vigtigt, at dette bliver bekendt, thi for det første vil det jo blive en uhyre Skuffelse for de Mennesker, der faar en Trediedel færre Svinekort, end de havde haabet paa, og dernæst er det ogsaa bedst, de faar det at vide i Tide, for at de kan træffe deres Dispositioner derefter. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede Landbrugsminister om, saa snart man har en ret nøjagtig Opgørelse, da at bekendtgøre — enten her eller paa anden Maade —, hvorledes denne Side af Sagen kommer til at ligge.

Venstre vil selvfølgelig gaa ind i en velvillig Forhandling angaaende Lovforslaget, men vi mener paa den anden Side ikke, at der er nogen som helst Begrundelse for at jage dette Lovforslag igennem. Der er god Tid til at give det en grundig Udvalgsbehandling, til at faa nøjere drøftet med den højtærede Minister forskellige af de Synspunkter, jeg her har været inde paa.